

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1133—1140

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1133	Laki sosiaalisesta luototuksesta	4635
1134	Laki sosiaalihuoltolain muuttamisesta	4638
1135	Laki sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta ...	4640
1136	Sisäasiainministeriön asetus Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista	4641
1137	Sisäasiainministeriön asetus lääninhallituksen suoritteiden maksuista	4642
1138	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitetun työntekijäin eläkemaksun vahvistamisesta	4648
1139	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun kertoimen vahvistamisesta	4649
1140	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:ssä tarkoitetun perusprosentin ja yrittäjien eläkelain 9 §:ssä tarkoitetun maksuprosentin vahvistamisesta	4650

N:o 1133

Laki

sosiaalisesta luototuksesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sosiaalisen luototuksen tarkoitus

Sosiaalinen luototus on sosiaalihuoltoon kuuluvaa luotonantoa, jonka tarkoituksena on ehkäistä taloudellista syrjäytymistä ja ylivelkaantumista sekä edistää henkilön ja perheen itsenäistä suoriutumista.

2 §

Sosiaalisen luototuksen järjestäminen ja toimeenpano

Kunta voi järjestää sosiaalista luototusta päättämässään laajuudessa. Jos kunta päättää järjestää sosiaalista luototusta, kunnan tulee määrittellä sosiaalisen luoton myöntämisen

perusteet ottaen huomioon, mitä tässä laissa säädetään.

Tämän lain mukaisia tehtäviä hoitaa kunnassa sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu kunnan määräämä monijäseninen toimielin (*toimielin*).

3 §

Valtionosuus

Kunnalle sosiaalisen luototuksen järjestämisestä aiheutuviin toimintamenoihin sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä.

Toimintamenoina ei pidetä sosiaalisen luototuksen luottopääomasta tai luottotappioista aiheutuvia menoja.

HE 142/2002
StVM 36/2002
EV 176/2002

4 §

Sosiaalisen luoton myöntäminen

Sosiaalinen luotto voidaan myöntää perustellusta syystä henkilölle, jolla ei ole pienituloisuutensa ja vähävaraisuutensa vuoksi muulla tavoin mahdollisuutta saada kohtuuehtoista luottoa ja jolla on kyky suoriutua luoton takaisinmaksusta.

Sosiaalisen luoton myöntämisestä päättää hakemuksesta sen kunnan toimielin, jossa henkilöllä on kotikuntalaisa (201/1994) tarkoitettu kotikunta.

Ennen sosiaalisen luoton myöntämistä on luotonsaajalle annettava tiedot kunnan määrittämistä sosiaalisen luoton myöntämisen perusteista kirjallisena.

5 §

Hakijan takaisinmaksukykyyn arviointi

Sosiaalisen luoton hakijan takaisinmaksukykyä arvioitaessa otetaan huomioon:

1) hakijan käytettävissä olevat tulot ja varat sekä hänen ansaintamahdollisuutensa ottaen huomioon hänen ikänsä, työkykynsä ja muut olosuhteet;

2) hakijan tosiasialliset menot;

3) hakijan velat; sekä

4) muut hakijan taloudelliseen asemaan vaikuttavat tekijät.

6 §

Sosiaalista luottoa koskeva sopimus

Sosiaalisesta luotosta on tehtävä kirjallinen sopimus, josta luotonsaajalle on annettava kappale.

Sosiaalista luottoa koskevassa sopimuksessa on määriteltävä:

1) luoton käyttötarkoitus;

2) luoton määrä;

3) luoton korko; sekä

4) luoton takaisinmaksuerien suuruus ja eräpäivät sekä muut takaisinmaksuehdot.

Sosiaalisesta luotosta voidaan velalliselta periä luotosta kohtuullinen vuotuinen korko, joka kuitenkin voi olla enintään korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko. Sopimuksen ehdoissa voidaan määrätä, että

luotosta maksettava korko muuttuu korkolain 12 §:ssä tarkoitetun viitekoron muutoksia vastaavasti.

Sosiaalisesta luotosta ei voida periä muita luottokustannuksia.

7 §

Velallisen oikeus ennenaikaiseen suoritukseen

Velallisella on oikeus maksaa luotto takaisin ennen sen erääntymistä ilman lisäkustannuksia.

8 §

Sosiaalisen luoton eräännyttäminen

Jos kunnalla on sopimuksen mukaan oikeus luotonsaajan maksuviivästyksen tai muun sopimusrikkomuksen johdosta vaatia maksuerää, joka muuten ei ole erääntynyt, saa kunta vedota sanottuun oikeuteen, jos:

1) maksu on viivästynyt vähintään kuukauden ja on edelleen suorittamatta ja viivästynyt määrä on vähintään kymmenen prosenttia luotosta tai, jos siihen sisältyy useampi kuin yksi maksuerä, vähintään viisi prosenttia luoton alkuperäisestä määrästä taikka käsittää luotonantajan koko jäännösaatavan; tai

2) luotonsaajan muu sopimusrikkomus on olennainen.

Kunnalla ei ole kuitenkaan oikeutta saattaa voimaan 1 momentissa tarkoitettua seuraamusta, jos kysymys on maksun viivästymisestä ja viivästymisen johtuu luotonsaajan sairaudesta, työttömyydestä tai muusta siihen verrattavasta hänestä riippumattomasta seikasta, paitsi milloin tämä viivästyksen kesto ja muut olosuhteet huomioon ottaen olisi kunnalle luotonantajana ilmeisen kohtuuton.

Erääntyminen saa tulla voimaan aikaisintaan neljän viikon tai, jos luotonsaajalle on aiemmin huomautettu viivästyksestä tai muusta sopimusrikkomuksesta, aikaisintaan kahden viikon kuluttua siitä, kun erääntymistä koskeva ilmoitus on jätetty tai lähetetty luotonsaajalle. Jos luotonsaaja tämän ajan kuluessa maksaa viivästyneen määrän tai

oikaisee muun sopimusrikkomuksen, erään-
tyminen raukeaa.

9 §

Taloudellinen neuvonta ja ohjaus

Luotonhakijalle ja luotonsaajalle tulee tarvittaessa järjestää taloudellista neuvontaa ja ohjausta sosiaalisen luoton myöntämisen yhteydessä ja takaisinmaksuajan kuluessa.

10 §

Sosiaalisen luoton tuen suhde toimeentulotukeen

Ennen sosiaalisen luoton myöntämistä tulee selvittää hakijan oikeus saada toimeentulotuesta annetun lain (1412/1997) mukaista toimeentulotukea. Henkilön oikeutta saada toimeentulotukea ei voi rajata tai tuen määrää

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

alentaa sen vuoksi, että hänellä olisi mahdollisuus saada sosiaalinen luotto.

11 §

Muutoksenhaku

Kunnan tämän lain mukaiseen sosiaalista luottoa koskevaan päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta ja sosiaalista luottoa koskevasta sopimuksesta johtuvat riidat käsitellään hallinto-oikeudessa sen mukaan kuin sosiaalihuoltolain 7 luvussa säädetään.

12 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1134

Laki

sosiaalihuoltolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 1 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 ja 3 momentti, 42 §:n 2 ja 3 momentti, 46 §:n 1 momentti, 49 §:n 1 ja 2 momentti sekä 50 ja 51 §, sellaisina kuin niistä ovat 13 §:n 1 momentti osaksi laissa 736/1992, 16 §:n 1 momentti ja 46 §:n 1 momentti viimeksi mainitussa laissa sekä 49 §:n 1 ja 2 momentti laissa 975/1998, seuraavasti:

1 §

Sosiaalihuollolla tarkoitetaan tässä laissa sosiaalipalveluja, toimeentulotukea, sosiaalivastuuksia, sosiaalista luottoa ja niihin liittyviä toimintoja, joiden tarkoituksena on edistää ja ylläpitää yksityisen henkilön, perheen sekä yhteisön sosiaalista turvallisuutta ja toimintakykyä.

5) sosiaalihuoltoa ja muuta sosiaaliturvaa koskevan tiedotustoiminnan järjestämisestä;

6) sosiaalihuoltoa ja muuta sosiaaliturvaa koskevan koulutus-, tutkimus-, kokeilu- ja kehittämistoiminnan järjestämisestä; sekä

7) sosiaalisen luoton myöntämisestä asukkaalleen.

13 §

Sosiaalihuoltoon kuuluvina tehtävinä kunnan on huolehdittava sen sisältöisinä ja siinä laajuudessa kuin kulloinkin säädetään:

1) sosiaalipalvelujen järjestämisestä asukkaalleen;

2) toimeentulotuen antamisesta kunnassa oleskelevalle henkilölle;

3) sosiaalivastuusten suorittamisesta asukkaalleen;

4) ohjauksen ja neuvonnan järjestämisestä sosiaalihuollon ja muun sosiaaliturvan etuuksista ja niiden hyväksikäyttämisestä;

16 §

Milloin muulle kuin kunnan asukkaalle on annettu 15 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa laitoshuoltoa, jonka tarve arvioidaan pitkäaikaiseksi, voi hallinto-oikeus oikeuttaa 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimielimen toimittamaan henkilön siihen kuntaan, jonka asukas hän on.

Hakemus 1 momentissa tarkoitetusta siirrosta on tehtävä sille hallinto-oikeudelle, jonka toimialueella laitoshuoltoa antanut kunta on.

42 §

Hakemus 1 momentissa tarkoitetun korvauksen saamiseksi on pantava vireille hallinto-oikeudessa kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun laitoshuoltoa on alettu antaa. Jollei hakemusta panna vireille sanotussa määräajassa, menettää kunta oikeuden saada korvausta laitoshuollosta, jonka se on antanut ennen hakemuksen vireillepanoa ja jota asianomainen kunta ei ole kirjallisesti suostunut korvaamaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut korvausasiat ratkaisee se hallinto-oikeus, jonka toimialueella laitoshuoltoa antanut kunta on.

46 §

Muutosta 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun toimielimen päätökseen haetaan valittamalla hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Valitus voidaan antaa sanottuna aikana myös toimielimelle, jonka tulee oman lausuntonsa ohella toimittaa se hallinto-oikeudelle.

49 §

Hallinto-oikeuden päätökseen, joka koskee sosiaalipalvelun antamista tai siitä määrätyn maksun suuruutta taikka sosiaalisen luoton myöntämistä tai määrää, ei saa hakea muutosta valittamalla.

Hallinto-oikeuden päätöksestä, joka koskee toimeentulotuesta annetussa laissa (1412/1997) tarkoitetun toimeentulotuen antamista tai määrää taikka kuntien välistä

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

erimielisyyttä laitoshoidon antamisvelvollisuudesta tai laitoshuollon kustannusten korvaamisesta, saa valittaa, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

50 §

Valitettaessa hallinto-oikeuden päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen valituskirja liitteineen voidaan antaa myös hallinto-oikeuteen korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi.

Edellä 49 §:ssä tarkoitetusta valitusluvasta on voimassa, mitä siitä on säädetty hallintolainkäyttölaissa (586/1996). Haettaessa lupaa valituksen tekemiseen hallinto-oikeuden päätöksestä saa lupahakemuskirjan toimittaa myös hallinto-oikeuteen.

51 §

Milloin sosiaalihuoltoa koskevassa asiassa muutoin kuin valitustietä haetaan ratkaisua julkisoikeudellista korvaus-, maksu- tai elatusvelvollisuutta koskevaan tai muusta julkisoikeudellisesta oikeussuhteesta aiheutuvaan asianosaisten väliseen riitaan, ratkaisee tällaisen riita-asian, jollei laissa tai asetuksessa ole säädetty muuta oikeuspaikkaa, se hallinto-oikeus, jonka toimialueella hakijakunta sijaitsee tai, muun kuin kunnan ollessa hakijana, hakijan kotikunta on.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1135

L a k i

sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista 22 päivänä syyskuuta 2000 annetun lain (812/2000) 3 §:n 2 kohta seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

2) *sosiaalihuollolla* sosiaalihuoltolain (710/1982) 17 §:ssä mainittuja sosiaalipalveluja, tukitoimia, toimeentulotukea, elatustukea, sosiaalista luottoa sekä mainittuihin palveluihin ja etuuksiin liittyviä toimenpitei-

tä, joiden tarkoituksena on edistää ja ylläpitää yksityisen henkilön tai perheen sosiaalista turvallisuutta ja toimintakykyä; sekä

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1136

Sisäasiainministeriön asetus**Pelastusopiston suoritteiden maksullisuudesta ja maksuperusteista**

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Pelastusopiston maksuttomia suoritteita ovat Pelastusopistosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1165/1994) nojalla:

1) pelastustoimilain (561/1999) 53 §:ssä tarkoitettu koulutus;

2) yleisen väestönsuojelun toimintaorganisaatioon varatun johto- ja erityishenkilöstön koulutus;

3) valmiuslain (1080/1991) 40 §:ssä edellytetty koulutus;

4) valtion, kunnan, kuntainliiton tai muun julkisen yhteisön, viraston tai laitoksen tai valtion liikelaitoksen omatoimisen väestönsuojelun johdolle tarkoitettut kurssit; sekä

5) pelastuspalvelun johtamis- ja yhteistointakoulutus.

2 §

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Pelastusopisto perii kiinteänä maksuna 59 euroa kurssipäivältä, ovat:

1) sopimuspalokunnan ja puolivakinaisen palokunnan päällystön kelpoisuuden tuottavat kurssit; sekä

2) muut kurssit, jotka on suoritettava kelpoisuuden saamiseksi johonkin pelastusvoiman tehtävään.

Kurssimaksuun sisältyy opetus, majoitus, kurssilla jaettava oppimateriaali ja lounas kurssipäivänä.

3 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita maksullisia suoritteita, jotka Pelastusopisto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat:

1) muut kuin 1 ja 2 §:ssä tarkoitettut kurssit;

2) tilauksesta valmistettu koulutusaineisto;

3) konsultointi ja muu siihen verrattava palvelu;

4) koulutus- ja majoitustilojen, harjoitusalueen ja -laitteiden sekä kaluston vuokraus; sekä

5) muut erikseen sovitut palvelut.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa vuoden 2003 loppuun.

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Neuvotteleva virkamies Johanna Hakala

N:o 1137

Sisäasiainministeriön asetus
läänihallituksen suoritteiden maksuista

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla sellaisena kuin se on laissa 348/1994:

1 §

Soveltaisala

Tässä asetuksessa säädetään läänihallituksen suoritteiden maksullisuudesta, maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

2 §

Maksuttomat suoritteet

Valtion maksuperustelain (150/1992) 5 §:n mukaan läänihallitusten maksuttomia suoritteita ovat:

1) läänihallitusten alaisuudessa toimivien viranomaisten ohjaus, valvonta ja tilivirasto-
tehtävät;

2) pakkokeinon asettamista koskevat tehtävät sekä

3) muut läänihallituksille säännösten mukaan kuuluvat yleiset valvonta- ja tarkastustehtävät.

Maksua ei peritä valtion maksuperustelain 6 §:n 3 momentin nojalla seuraavista läänihallituksen suoritteista

1) hallinnollinen kantelupäätös;

2) päätös asian jättämisestä tutkimatta;

3) läänihallitusasetuksen (120/1997) 11 §:n 1 momentissa tarkoitetun valtion edun tai oikeuden valvonta tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa tai toimituksessa;

4) valtiolle tulevien haasteiden ja asiakirjojen tiedoksianto;

5) ulosmittausvalituspäätös tai päätös valituksesta ulosottoviranomaisen muuhun menettelyyn;

6) yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien pohjoismaisten tuomioiden täytäntöönpano;

7) lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevan päätöksen täytäntöönpano;

8) päätös kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain (519/1977) 81 §:n 2 momentin mukaiseen valitukseen ja 36 §:n mukaiseen oikaisuvaatimukseen;

9) yhteishaun alueelliseen toteutukseen liittyvät tehtävät;

10) päätös valitukseen peruskoulun, peruskoulua korvaavan tai vastaavan koulun ja lukion oppilasta sekä ammatillisen oppilaitoksen opiskelijaa koskevissa asioissa;

11) peruskoulun, peruskoulua korvaavan tai vastaavan koulun ja lukion oppilaan tai ammatillisen oppilaitoksen opiskelijan arvostelua ja vuosiluokalle siirtämistä koskeva päätös;

12) alueelliseen maanpuolustuskoulutukseen ja valmiussuunnitteluun liittyvä tehtävä;

13) valtionosuuteen tai muuhun valtion rahoitukseen liittyvä päätös sekä

14) julkisoikeudellisen veron tai maksun suorittaminen lääninkassaan.

3 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Maksullisia julkisoikeudellisia päätöksiä, todistuksia ja muita julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään kiinteähintaiset maksut, ovat tämän päätöksen liitteessä olevassa maksutaulukossa luetellut suoritteet.

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joiden maksu määrätään suoritteiden omakustannusarvon mukaan, ovat:

1) lääninhallituksen viranomaisen tai muun hakijan pyynnöstä tekemä erillinen tarkastus, lukuun ottamatta 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja tämän päätöksen liitteessä tarkoitettuja tarkastus- ja valvontatehtäviä;

2) lääninhallitusasetuksen 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua valtion edun ja oikeuden valvonta tuomioistuimissa taikka muussa viranomaisessa tai toimituksessa;

3) alkuperäistä erillistä päätöstä, todistusta tai vastaavaa asiakirjaa korvaavat jäljennökset lääninhallituksessa säilytettävistä asiakirjoista lukuun ottamatta suoritteita, jotka ovat valtion maksuperustelain 5 ja 6 §:n nojalla maksutonta virkatoimintaa, ja tavaraliikenteen yhteisöluvan jäljennöstä, josta on maksu määrätty erikseen tämän maksupäätöksen liitteessä sekä

4) talletuksen ja vakuuden vastaanottaminen. Maksua ei kuitenkaan peritä, jos talletuksen ja vakuuden antaminen liittyy osana muuhun lääninhallituksen päätökseen, josta on erikseen säädetty maksu. Maksua ei niinkään peritä, jos kyseessä on ulosottomiehen ulosottolain nojalla tekemä talletus eikä talletuksesta aiheutuvaa maksua voida sisällyttää ulosottoasiain täytäntöönpanoa koskeviin kuluihin tai, jos kyseessä on luonnonsuojeluksellisesta syystä tehty pakkolunastusta koskeva talletus.

4 §

Valituksista perittävät maksu

Valituksista annettavasta päätöksestä peritään liitteenä olevan maksutaulukon mukainen kiinteähintainen maksu.

Tämän päätöksen 2 §:n 2 momentin 5, 8 ja 10 kohdassa tarkoitetuista valituksista ei

kuitenkaan peritä maksua. Maksua ei myöskään peritä asianomaisen oikeutta ja etua koskevassa asiassa, jos henkilö on todistettu asianmukaisesti varattomaksi tai muutoin on painavia perusteita maksuttomuudelle henkilön taloudellisen aseman vuoksi. Jos lääninhallitus muuttaa kunnan tai muun viranomaisen päätöstä valittajan eduksi, maksua ei niinkään peritä.

Jos samalla kirjelmällä yhtä useampi asianosainen saattaa valitusasian lääninhallituksen käsiteltäviksi, peritään heiltä vain yksi päätöstä koskeva maksu. Jos lääninhallitus erottaa eri asiat erikseen käsiteltäväksi, peritään kustakin näin erotetusta asiasta asianosaisilta maksu erikseen.

5 §

Eräitä julkisoikeudellisen suoritteiden maksun perintää koskevia määräyksiä

Myönteisestä ja kielteisestä julkisoikeudellisesta päätöksestä peritään saman suuruinen maksu, jollei asiasta ole toisin säädetty tai määrätty. Jos lääninhallituksen yhdellä asiakirjalla antama päätös sisältää usean tässä päätöksessä erikseen maksulliseksi määrätyn päätöksen, peritään niistä kustakin maksut tämän päätöksen mukaisesti.

Julkisoikeudellisesta päätöksestä ei peritä erikseen kuulutus- eikä muutakaan käsittelymaksua. Telekopiona lähetettävästä maksusta peritään sama maksu kuin asiakirjasta muutoinkin. Kun tämän päätöksen liitteessä tarkoitettu todistus lähetetään postitse asiakkaalle, postimaksua ei peritä.

6 §

Muut maksulliset suoritteet

Lääninhallituksen muita maksullisia suoritteita, joiden maksut lääninhallitus päättää liiketaloudellisin perustein, ovat:

- 1) kauppakirjan tai muun vastaavan sopimuksen laatiminen;
- 2) kiinnityksen uusiminen;
- 3) velkakirjan laatiminen;
- 4) koulutuspalvelut;
- 5) postituspalvelut;
- 6) selvitykset, tutkimukset ja julkaisut;

- 7) takauksen uusiminen;
- 8) taloushallintopalvelut;
- 9) tietohallinto- ja tietotekniikkapalvelut;
- 10) lääninhallituksen hallinnassa olevien toimitilojen käyttö;
- 11) muut kuin 3 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetut jäljennökset sekä
- 12) muut virastopalvelut

7 §

Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen maksut

Tätä asetusta sovelletaan soveltuvin osin Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen suoritteisiin.

Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen hoitaessa maakunnan alueella kuljettajan-tutkintoihin sekä ajoneuvojen katsastukseen ja rekisteröintiin liittyviä tehtäviä tai maatalouselinkeinonliikenteeseen liittyviä tehtäviä peritään lääninhallituksen mainituista suoritteista maksut noudattaen liikenne- ja viestintäministeriön päätöstä ajoneuvohallinnon mak-

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Alue- ja kuntaministeri *Martti Korhonen*

suista ja maatalouselinkeinopiirien suoritteiden maksuista annettuja säännöksiä tai määräyksiä, jollei toisin ole erikseen säädetty tai määrätty.

Ahvenanmaan maakunnan lääninhallitus perii alusrekisteriviranomaisena maksut sen mukaan kuin merenkulkulaitoksen alusrekisterisuoritteista perimistä maksuista on erikseen säädetty tai määrätty.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003 ja on voimassa vuoden 2003 loppuun.

Suoritteesta, jota koskeva asia on tullut vireille ennen tämän asetuksen voimaantuloa, peritään maksu tämän asetuksen voimaantullessa voimassa olleiden säännösten mukaan.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Neuvotteleva virkamies Eeva Puttonen

MAKSUTAULUKKO

Lääninhallituksen kiinteähintaiset julkisoikeudelliset päätökset, todistukset ja muut kiinteähintaiset julkisoikeudelliset suoritteet

I PÄÄTÖKSET

	€
<i>Elinkeinoluvat</i>	
Autokoululupa	141
Joukkoliikennelupa	141
Joukkoliikenteen yhteisölupa	141
Joukkoliikenteen yhteisöluvan jäljennös	18
Linjaliikennelupa	141
Alkoholijuomien anniskelulupa	176
Alkoholijuomien tilapäinen anniskelulupa (lupamaksuun liittyy myös toiminnan valvonnan vuosimaksu)	176
Alkoholijuomien vähittäismyyntilupa	141
Kiinteistönvälitysliikkeen ja vuokrahuoneiston välitysliikkeen rekisteröinti	141
Kiinteistönvälitysliikkeen ja vuokrahuoneiston välitysliikkeen rekisteritietojen muutos	70
Poroteurastamon hyväksyminen	247
Sairaankuljetuslupa	141
Taksilupa	141
Tartuntatautilain (583/1986) mukainen mikrobiologian laitokselle annettu hyväksyminen	88
Tavaraliikennelupa (kotimaa)	141
Tavaraliikenteen yhteisölupa	36
Tavaraliikenteen yhteisöluvan oikeaksi todistettu jäljennös	141
Yksityisen lastensuojelulaitoksen toimilupa	124
Yksityisen sosiaalipalvelujen antamista koskeva lupa	159
Yksityisen terveydenhuollon palvelujen antamista koskeva lupa	159
Öljylämmityslaitoksen käyttöönottolupa	141
Öljylämmityslaitoksen perustamislupa	212
Muu elinkeinolupa	70

Elinkeinoluvan muutospäätös on kuitenkin 55 €/h. Muutospäätöksestä perittävä hinta voi olla enintään maksupäätöksessä olevan elinkeinoluvan hinnan suuruinen.

Muut päätökset

Ampumaradan perustaminen	212
Eläinlupa	52
Lain vähittäiskaupan sekä parturi- ja kampaamoliikkeen aukioloajoista (1297/2000) poikkeuslupasäännökset	
- pienkauppojen tai merkitykseltään vähäiset poikkeusluvut	52
- ryhmä- tai tavaratalotyypisten liikkeiden poikkeusluvut	176

- valtakunnalliset poikkeusluvut	353
Lunastuslain (603/1977) 84 §:n mukainen tutkimuslupa	159
Lupa teiden sulkemiseen	265
Perheasiain sovittelua koskeva toimilupa	88
Poronhoitolain (848/1990) mukainen päätös	265
Rahankeräyslupa	42
Tavara-arpajaislupa	42
Yksityisen hautausmaan ja hautasijan perustaminen	265
Ruumiinpolttolaitoksen perustaminen	265
Tiedoksiannot ulkomaille	52
Väestösuojan rakennusvelvollisuudesta vapautuksen tai helpotuksen myöntäminen	212
Yhteisölainsäädäntöön kuuluva virka-apuasiasia, joka koskee kokousten pitämistä, tilintarkastuksen toimittamista ja tilintarkastuksen määräämistä	106
Muu virka-apu	141
Muu hakemuksesta tehty päätös	55 €/h
<i>Valitukset</i>	
ottaen huomioon kuitenkin 4 §:ssä mainitut poikkeukset	70
<i>Prosessuaalinen kantelu</i>	70

II TODISTUKSET

Diaaritodistus	18
Lainvoimaisuustodistus	18
Läänineläinlääkärin antama vientitodistus	36
Muu pyynnöstä annettu todistus	10
lukuun ottamatta tiliviraston henkilöstöön kuuluvalle annettua palkkatodistusta tai kopiota nimikirjasta, joista ei peritä maksua.	

III MUUT SUORITTEET

Jälkipanttaussitoumuksen antaminen	22
Vähittäismyynnin valvonnan vuosimaksu (Alkoholilaki 42 § ja 55 §)	70

Toistaiseksi voimassa olevien anniskelulupien haltijoilta peritään toimipaikkakohtainen valvontamaksu (Alkoholilaki 1143/1994 42 § ja 55 §) seuraavasti:

- anniskelun määrä 0–49 999 litraa vuodessa	176
- anniskelun määrä 50 000–99 999 litraa vuodessa	265
- anniskelun määrä 100 000 litraa tai enemmän vuodessa	353

Vähittäismyynnin ja anniskelun valvontamaksut laskutetaan kalenterivuosittain etukäteen viimeistään 31.3. kunakin vuonna ja anniskelun valvontamaksun suuruus määräytyy edellisen kalenterivuoden anniskelun määrän perusteella edellä olevan taulukon mukaisesti. Valvontamaksua ei peritä sen kalenterivuoden osalta, jolloin luvanhaltijan toiminta on loppunut viimeistään 31.3. Uudelta luvanhaltijalta ei peritä maksua ensimmäisenä kalenterivuonna.

Anniskeluajan jatkoaikaa koskeva päätös (Alkoholilaki 21 §)	141
Anniskelualueen muutoslupa (Alkoholilaki 23 §)	88
Ilmoitusmaksu anniskelualueen muuttamisesta	60
Perinnässä olevien lainojen vuosimaksu	6
Poronlihan tarkastusmaksu/ruho	2
- jos tarkastus suoritetaan elinkeinonharjoittajan pyynnöstä klo 17.00–22.00 välisenä aikana, peritään maksu 20 prosentilla korotettuna	
- jos tarkastus suoritetaan elinkeinonharjoittajan pyynnöstä klo 22.00–8.00 välisenä aikana tai sunnuntaina taikka yleisenä juhla- tai vapaapäivänä on korotus 50 prosenttia	

N:o 1138

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitetun työntekijäin eläkemaksun vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 12 b §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 979/1993, nojalla:

1 §
Työntekijäin eläkelain 12 b §:ssä tarkoitettu työntekijäin eläkemaksu on 4,6 prosenttia vuonna 2003.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1139

**Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitetun kertoimen vahvistamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 7 a §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 1482/1995, nojalla:

1 §
Työntekijäin eläkelain 7 a §:n 3 momentissa tarkoitettu kerroin vuonna 2003 on 0,0460.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi

N:o 1140

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:ssä tarkoitetun perusprosentin ja yrittäjien eläkelain 9 §:ssä tarkoitetun maksuprocentin vahvistamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 10 §:n 2 ja 6 momentin sekä samana päivänä annetun yrittäjien eläkelain (468/1969) 9 §:n 1 ja 5 momentin, sellaisina kuin ne ovat, ensin mainitun lain 10 §:n 2 momentti laissa 1319/1995 ja 6 momentti laissa 842/1996 ja viimeksi mainitun lain 9 §:n 1 momentti laissa 1436/1991 ja 5 momentti laissa 841/1996, nojalla:

1 §
Maatalousyrittäjien eläkelain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu perusprosentti ja yrittäjien eläkelain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu maksuprosentti vuonna 2003 on 21,4.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Hallitussihteeri Maritta Hirvi